

SOLEN ER SÅ RØD MOR

Solen er så rød, mor, og skoven bli'r så sort.

Nu er solen død, mor, og dagen gået bort.

Ræven går derude, mor. Vi låser vores gang.

Kom sæt dig ved min pude, mor, og syng en lille sang.

Himlen er så stor, mor, med klare stjerner på.

Hvem monstro der bor, mor, på stjernen i det blå?

Tror du, der er drenge mor, der kigger ned til mig?

Og tror du, de har senge, mor, og sover li'som jeg?

Hvorfor bli'r det nat, mor, med kold og bitter vind?

Hør den lille kat, mor, den mjaver og vil ind.

Mågerne og ternerne har ingen sted at bo.

Åh hør, nu synger stjernerne. De synger mig til ro.

